

ДОБРО ДОШАО ЈОВАНЕ

Реч прича , као што знамо је у једнини, али нигде као у овом случају, би је требало делкинирати у множини. Ово је свакако прича о Јовану, о његовој великој снази, о његовој тврдоглавости приликом доласка на свет, али и о његовој мами Јованки, о њеној одлучности; о тати Слободану који се није предао суочивши се са дискриминацијом, о оцу Андреју и оцу Теодору који нису никада престали да траже помоћ, о Фабију и удружењу Love (Љубав), који су први стигли до породичне куће на крајњем југу Косова.

Ово је прича и о Ани, Грацији, Фортунату који су кренули на пут из Италије са Јованом у милсима још пре него што се био родио, да би видели и упознали места и људе, о Ђованију који је у манстиру Високи Дечани фотографисао Јованову породицу; о Росели која се сасвим случајно укључила и претворила један обичан излет у веома јаку емоцију, о Еми, младој жени судији која покушава да плови кроз бурократску олују «мултиетничке» државе да би нашим пријатељима обезбедила право на лична документа..... догађај је све више у множини, прича је о многима који су се заложили са мислима, са новцем, са храном; сапутници Марија из Фучекја(код Фиренце), Тереза и њена многобројна деца из Ђенове, Курсио из Белинзоне, Алесио из Понтедре, безбројни пријатељи из Тривенета и многи, многи други....

Укратко, прича је, иако у множини, веома једноставна, и више пута смо је већ испричали: Јованка је једна млада жена од 26 година и живи у Ораховцу, српској енклави на Косову. Удата за Слободана и мајка прелепе Марије. Чим је сазнала за другу трудноћу, почиње да пати од страховитих напада повраћања, непрестано јој је лоше и ризик да изгуби бебу је велики.

Нико не уме да дијагностикује њен здравствени проблем. Стално губи на тежини, уместо да добија. Уплашена је, проводи дуге дане у болници, све до момента када један баналан тест даје одговор на њена страховања : Јованка болује од целијакије тј. њен организам не толерише глутен. Ствар прилично банална у свету, али на Косову је права трагедија. Не могуће је наћи одговарајућу храну за специјалну дијету (без глутена), а и када се нађе, цене су неприступачне.

Захваљујући одлучној помоћи дечанских монаха и пријатеља које смо горе навели, набавили смо за Јованку неопходну храну за једну уравнотежену дијету, она се опоравила и 24. јануара 2012 је родила Јована.

Сада је Јован туа ми?

Јовану, малој Марији , Јованки и Слободану је потребна помоћ, Живе у једном од неименованих европских логора, коме није могуће дати име, Немају посла, никакву здравствену заштиту, са нешто мало солидарности једва да гаје наде хоћемо ли допринети да и оне угасе?

породица Станковић на окупу са оцем Петром и оцем Исаијом из Високих Дечана

Удружење Пријатељи манастира Високи Дечани направило је пројекат посвећен овој породици и свима онима који нас питају како да посведоче са малом конкретном помоћу.

ПОМОЗИМО ЈОВАНУ програм помоћи у ком су предвиђене 3 акције :

1. **Набавку хране за оболеле од целијакије** , са посебним пажњом на слаткише, слане крекере, мармеладе и сухомеснате производе који су неопходни за Јованкину дијету, и са дугим роком трајања, изузетно битним да би се намирнице могле испоручити на Косово.
2. **Набавку материјалних средстава.** Потребно је 2000 евра да бисмо нашим пријатељима дозволили да од Ораховца дођу до **Фиренце**, где би у току неких десетак дана, у **болници Мејер** могли обавити све потребне контроле за комплетну проверу здравственог стања.
3. **«Набавку» срца.** Малом Јовану су потребни 12 «тетки и теча» , који би прихватили да се побрину за његов прелазак на «тврду» храну и за све остале потребе, преко месечне помоћи (10 евра свако од њих), која би била достављена од стране нама изузетно драгоцених монаха манастира Високи Дечани, неопходног да би се могло суочити са једним компликованим животом, а да се при том не изгуби нада.

